

Szczytne dno ułudy

Jacek Wąsowicz © 2011

[Jak łatwo dać się uwiązać – Czemukolwiek.
Na uwięzi więzi być
I mieć czelność zwać to “WOLNOŚCIĄ”.]

*Raz tam, ścieżką pod lasem, szedł sąsiad uwięzany do jamnika.
Myślał, że to on go wyprowadza.
Dumny przyjaciel na zawołanie na smycz,
A do sikania nie unosi nogi.
Ot, zwykły niewolnik czekającej szóstej rano bawi się w “pana”...*

*Z ozonowej dziury wylało Słońce – już nad sadzawkę tłumy wałę,
Pan wali Panią po głowie za skrawek trawnika;
Zabija wzrokiem. Czasem pożąda.
Opaleniżny niewolnikom daleko do letników.*

*Modniś synalek dostał AjPada nowszy model – zagrywa się do wyryrania dziury,
Zabija wzrok, lecz ojciec się cieszy – póki co, dwa wróble ubił:
Syna uciszył, ciało styranej kochanki podgłośnił.
Ot, niewolnik kaprysów zgarbionych pleców.*

...

*Ale, ale – to nie ja, to inni przecie!
Sumienia nie gryzą mi wszy – ja byłem dziś na mszy;
Po swą dawkę odpuszczenia do Kościoła wałę, “Ojcze nasz” klepnę...
by po drodze kląć i klepnąć żonę za zupę za słoń
Lub głupotę wrodzoną.
Zabijam ślubną wzrokiem; już nie pożadam...
Dziś przypadkiem odkryłem, że “Ojcze nasz”, to też – o zgrozo –
“Jako-imy-odpu-szczamy”!
Może zapomnę...*

...

*Ułudo Nieba, Ułudo Wolności! – może zagrajmy o Cię w kości??
“Dobra” – rzecz niejaki Jezus – i rzuca oczek trzynaście.
Jezu, kurde, bez cudów! Tu chodzi o szmal, o poważanie – o życie właśnie!
Więc za tę życia ułudę do dna wypijmy i rzućmy kości,
Lecz czemu udawać przywiązanie do wolności?*